

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται :
Διευθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὅφειλον δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστέλλουσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταρχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΒΟΥΛΗ

Ὁ κ. Θ. Δηλιγιάννης ἀνακινεῖ δύο τηλεγραφήματα τὰ ὁποῖα τοῦ ἀναγγέλλουν ἀστυνομικὰς παρανομίας.

Ὁ κ. Δεληγεώργης λέγει ὅτι ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ Γεν. Διοίκησις τοῦ Στρατοῦ θὰ ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις, παραμελοῦσα ἔστω τὸ ὑποτιθέμενον ἔργον τῆς τελείας ἀσκήσεως τοῦ ἀνδρός νὰ ἐνισχύσῃ τὴν δύναμιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. — Ὁ κ. Κόρπας ἀνακινεῖ ὅτι δι' ἐγγράφου τοῦ ἐξήτησεν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τοῦ Στρατοῦ ἄνδρας πρὸς σύστασιν ἀποσπασμάτων, σταθμῶν κλπ., ὅπως δὲ χθὲς ἐλάβεν ἐγγράφον διὰ τοῦ ὁποῖου εἰδοποιήθη ὅτι διετάχθησαν 590 ἄνδρες ν' ἀποσπασθοῦν ὅπως χρησιμοποιοῦντο ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. — Ὁ κ. Μπακόπουλος ἀνερχόμενος εἰς τὸ βῆμα λέγει ὅτι ὅπου ὑπάρχουν περισσότερα ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ στρατιῶται ἐκεῖ διασφαλεῖται περισσότερον ἡ δημοσία ἀσφάλεια. Μεταξὺ τῶν ἀστυνομῶν καὶ τῶν χωρικῶν ὑφίσταται ἐμφύλιος πόλεμος καὶ αἰτία τοῦτου εἶναι τὰ σύλληπτρα, τὰ ὁποῖα πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ σπεύσῃ νὰ τὰ καταργήσῃ. — Ὁ κ. Ριζάκης λέγει ὅτι τὸ κατὰ τῶν ἀστυνομῶν εἶνε νὰ προλαμβάνουν τὰ ἐγκλήματα, ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἔμπορουν νὰ τὰ κατορθώσουν οἱ ἀστυνομοὶ διότι μετατίθενται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ δὲν προφάνουν οὔτε τὰ πράγματα, οὔτε τὰ πρόσωπα ἐνὸς τόπου νὰ γνωρίζουν. Ὁ κ. Καραπανός λέγει ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς δημοσίας ἀσφαλείας εἶνε τόσο ἐπιβλητικὴ, ὥστε ἐξουδετεροῖ τὴν ἄλλως τῆς Γεν. Διοικήσεως τοῦ στρατοῦ νὰ διατηρῇ ὅσον περισσότερους δύναται ἄνδρας εἰς τὸν στρατόν. Ἄλλ' οὕτω, λέγει, οὔτε στρατόν, οὔτε ἀστυνομίαν δύναμεθα νὰ ἔχωμεν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπέλθῃ διάκρισις πλήρης μεταξὺ τῶν δύο. Ἔχομεν ἀνάγκην διακεκριμένης ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἀστυνομίας. Ὁ κ. Θεοτόκης λέγει καὶ πάντοτε, ἀλλὰ καὶ σήμερον ἐπέλθῃ, ὅτι ἡ μᾶλλον ἐπείγουσα ἀνάγκη εἶνε νὰ μεταρρυθμισθῇ ὁ κανονισμὸς τῆς Βουλῆς. Διότι βεβαίως δὲν εὐρίσκει λέγει τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον μία ἀναφορὰ περὶ ἐνὸς ἀστυνομικοῦ ἀποστολῶν μέρους ἔδωκεν ἀφορμὴν τὸν μακρὰς συζητήσεως, ὅχι μόνον περὶ ἀστυνομίας, ἀλλὰ καὶ περὶ στρατοῦ καὶ περὶ γενικῆς Διοικήσεως κ.τ.λ. Κατόπιν ὁ κ. Θεοτόκης λέγει, ὅτι θεωρεῖ εὐτύχημα, ὅτι κατηργήθη ἡ παῖς διὰ παντός ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία. Κατόπιν περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ νόμου λέγει ὅτι πολλάκις εἶπε τοὺς λόγους καὶ τοὺς ἐπαναλαμβάνει κατ' ἀνάγκην. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τοῦτου ἀπαιτεῖ χρήματα πολλὰ καὶ ἐνθυμοῦνται οἱ κ. κ. βουλευταὶ ὅτι ὁ περονόσπορος καὶ ἄλλα αἷτια ἐπέδρασαν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν

τοῦ Κράτους. Ἄλλως ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τοῦτου προϋποθέτει τὸν χωρισμὸν τοῦ στρατοῦ ἐτελῶς ἀπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἀλλὰ ὁ στρατὸς θὰ χωρισθῇ ὅταν ψηφισθῶν σχετικοὶ νόμοι. Ἀπαιτεῖται γενικὴ μεταρρύθμισις, διότι εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν ὅτι στρατὸν δὲν ἔχομεν. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ ὀρίσωμεν ἡμέρην νὰ συζητήσωμεν, εὐρέως, διὰ νὰ κούσωμεν καὶ τὰς γνώμας ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης λέγει ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κ. Θεοτόκην. Εἶπατε ὅτι δὲν ἔχομεν στρατόν, ἀλλ' ὅτι θὰ κάμνῃτε τοιοῦτον. Ἀλλὰ ἔχομεν ἀνάγκην νὰ μεταβάλλωμεν τοὺς νόμους διὰ νὰ κάμωμεν στρατόν, ἔχομεν ἀνάγκην μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων διὰ νὰ ἔχωμεν περισσότερους ἄνδρας εἰς τὸν στρατόν, ἔχομεν ἀνάγκην νέων νόμων διὰ νὰ καταρτίσωμεν μεγάλας μονάδας πρὸς ἀσκήσιν τῶν ἀνδρῶν, διὰ νὰ προμηθευθῶμεν ὅπλα, ἔστω καὶ γκρᾶ ὅσα ἔχομεν πρὸ τοῦ πολέμου. Δὲν ἔχομεν στρατόν λέγετε καὶ δὲν ἔχομεν ἀστυνομίαν καὶ δὲν ἔχομεν, διότι δὲν εἴχετε χρήματα. Ἀλλὰ τίς σᾶς εἶπε νὰ ψηφίσῃτε τοιοῦτον νόμον πολυδάπανον. Καὶ ὅμως προσθέτετε δέκα, δώδεκα, ἑκα πέντε ἐκατομμύρια εἰς τὸν προϋπολογισμόν καὶ τὰ πέρνετε ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ φορολογουμένου λαοῦ. Ἐὰν ἡ Δικαιοσύνη εἶνε καλὴ καὶ ἡ ἀστυνομία θὰ εἶνε καλὴ, ἀλλὰ τί ἐπράξατε σεῖς ἐναντίον τῶν καταγγελλέντων ἀστυνομῶν; Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐπιτήρησις τοῦ πρὸς τὰς ἐκείνους εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ τάξις. Ὁ ἐκ Κερκύρας κ. βουλευτὴς ἐκάκισε τοὺς καταγγέλλαντας ἀστυνομικὰς παραβάσεις καὶ ἐξήτησε φήμωτρον διὰ νὰ κλείσῃ τὸ στόμα τῶν βουλευτῶν. Δὲν πιστεύω ν' ἀνανεωθῇ τὸ Ἰόνιον πολίτευμα, ἀλλ' ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι συνείθισαν μὲ τὸ Ἰόνιον πολίτευμα πρέπει ν' ἀποβάλωσι τὰς συνηθείας τῶν ταύτων καὶ νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα. Ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι εἰμὶ ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας, ἐὰν δὲν κατήργησα δὲ τὴν στρατιωτικὴν τοῦτο ἐγένετο διότι εἴχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀμεσος μεταβολὴ θὰ παρέλκε τὴν διοίκησιν. — Ὁ κ. Δεληγεώργης συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Θεοτόκην ν' ἀνέχεσθαι τὰς μακρὰς συζητήσεις καὶ νὰ μὴν θέλῃ νὰ περιορίσῃ τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἔχουν οἱ βουλευταὶ διὰ τὰς ἐπερωτήσεις. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν ἀστυνομίαν λέγει ὅτι δὲν εἶνε οὔτε ὑπὲρ τοῦ ἐνός, οὔτε ὑπὲρ τοῦ ἄλλου συστήματος. Οἱ προϋπολογισμοὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιτρέπουν λέγει νὰ συντηρηθῇ ἀστυνομία καὶ χωροφυλακὴ νὰ μένουν δὲ καὶ περισσεύματα ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ. Ἐν τέλει λέγει ὅτι τῆς στρατιωτικῆς πάντοτε προτιμᾷ τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν καθισταμένην ὅμως διὰ καταλλήλων νόμων τοιαύτην, ὥστε νὰ παρέχῃ πᾶσαν ἐγγύησιν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως.

Ὁ κ. Ράλλης Ἀκριβῶς ἐλέγμεν νὰ προλάβωμεν τοῦτο, διότι τὰ νομοσχέδια, διὰ τῶν ὁποίων ἐπαγγέλλεσθε, ὅτι θ' ἀναδιοργανώσῃτε τὸν στρατόν, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε δὲν εὐρέθη εἰς πλέον παραλυτικὴν κατάστασιν ἀπὸ σήμερον, δὲν τὰ ἔχετε, δὲν εἶνε ἰδιὰ σας. Ἐὰν τὰ ἔχετε φέρετέ τα ἐδῶ, ἀλλὰ περιμένετε νὰ σᾶς τὰ δώσουν. Ἐρωτῶντες τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν τῆς Κερκύρας νὰ σᾶς εἴπῃ ἔστω καὶ τὴν ἀρχὴν ἐνός ἐκ τῶν νομοσχεδίων, ἐρωτῶντες τὴν Κυβέρνησιν νὰ σᾶς εἴπῃ τί γνωρίζει περὶ αὐτῶν. — Ὁ κ.

Κόρπας λέγει ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐλάβεν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν σχέδια νόμου, τὰ ὁποῖα θὰ μελετήσῃ καὶ ἂν τὰ ἐγκρίνῃ θὰ τὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτε θὰ γείνη βεβαίως συζήτησις. Ὁ κ. Ράλλης ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα καὶ λέγει. Ὁ κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀνῆλθεν ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐπικυρώσῃ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σᾶς εἶπον πρὸ ὀλίγου. Μᾶς παρουσίασε μίαν ἄλλην νομοθετικὴν ἀρχήν, τὴν Γενικὴν Διοίκησιν καὶ μᾶς ἐβεβαίωσε ὅτι δὲν νομοθετεῖ πλέον ὁ Βασιλεὺς διὰ τῶν ὑπουργῶν τοῦ. Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ τοιαῦτα πράγματα πρέπει νὰ λέγωνται ἀπὸ ἔχοντας πολιτικὸν νοῦν; Πρέπει νὰ λέγωνται ἀπὸ τοὺς γνωρίζοντας ἔστω καὶ νὰ συλλαβίζον τὸ σύνταγμα τοιαῦτα πράγματα; Ἀλλὰ ἡμεῖς ἐφ' ὅσον καὶ εἰς ἐξ ἡμῶν εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν καταπάτησιν τοῦ Συντάγματος. Εἶνε μέγα κακὸν ἡ κολακεία, κύριοι. Ὅλα δὲ τὰ ἄλλα ὅσα μᾶς λέγουν εἶνε μῦθοι καὶ παραμύθια τὰ ὁποῖα ἔμπορουν νὰ λέγωνται εἰς αἰθούσας καὶ εἰς τὰ καφενεῖα ὅχι ὅμως καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ. Ἡ στρατιωτικὴ ἀστυνομία ἦτο ἐνας οἰκονομικὸς συνδυασμὸς. Δι' αὐτῆς ἐπήρατε τοὺς ἀνθρώπους τῆς πειθαρχίας καὶ τοὺς ἀφήσατε ἐλευθέρους. Ἐπήρατε ἕνα ὑπενωμοτάρχην καὶ τὸν ἐκόμειτε ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς. Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία εἶνε λαμπροτέρα ὅλων φθάνει νὰ μὴ διοικῇται φατριαστικῶς. Μὲ ὅλα τὰ νομοσχέδιά σας κ. Θεοτόκη, καὶ μὲ ὅλα τὰς ἐπαγγελίας ἐν μόνον ἀπέμεινεν, ἡ ἐντελής παράλυσις τοῦ στρατοῦ. Ἐρωτῶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, αὐτὸς διευθύνει τὸ ὑπουργεῖόν του ἢ ἡ Γεν. Διοίκησις; Ἡρώτησα ἄλλοτε τὸν κ. Τσαμαδὸν ποῖος θὰ διορίσῃ τὸν ἐπιτελάρχην καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι αὐτὸς θὰ τὸν διορίσῃ, ἐν τοσούτῳ ἀπεδείχθη ὅτι ὀλίγου δεῖν ὁ ἐπιτελάρχης νὰ τὸν πετάξῃ ἀπὸ ὑπουργόν. Καταργήσατε τὸν νόμον τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, διότι δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε ἄλλο, εἰμὶ εἰς τὴν κολακείαν ἀφ' ἐνός καὶ εἰς τὴν διαφθοράν τοῦ στρατοῦ ἐξ ἄλλου (εὖγε ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως). — Ὁ κ. Κόρπας ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα καὶ δηλοῖ ὅτι αὐτὸς συνεθίζων νὰ λέγῃ πάντοτε τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐννοεῖ διατὶ ἐπρεπε νὰ ποικύψῃ ὅτι παρέλαβε νομοσχέδια ἀπὸ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, καθὼς ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ ὑποθετοῦν νομοσχέδια τὰ ὁποῖα καταρτίζουσιν ἐπιτροπαὶ ἢ εἰδικὰ πρόσωπα.

Ὁ κ. Βουδούρης παρακαλεῖ νὰ ὀρίσθῃ μία ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως τῶν ἐνταλμάτων, ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ θέλῃ ὀρίξῃ ὡς ταῦτα τὴν προεσχὲ Πέμπτην. — Ὁ κ. Δραγούμης παρακαλεῖ πρὶν γείνη συζήτησις νὰ κατατεθοῦν διάφορα ἐγγραφα σχετικὰ μὲ δαπάνας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὡς καὶ ἐκεῖνα τ' ἀφορῶντα τὴν ἀγρὰν ἐνός πρεσβυτέρου. — Ὁ κ. Ζαΐμης, πρωθυπουργός, ὑποβάλλει νομοσχέδιον περὶ τοῦ ὁγδοῦ ὑπουργείου καὶ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἵνα ἡ συνεδρίασις διακοπῇται εἰς τὰς 8 μ. μ. καὶ ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τὴν 9 1/2 ὥραν. — Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν, ἥποια δάχτυλα τὴν πρότασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ. — Ὁ κ. Παρατηριόπουλος ζητεῖ διασαφήσεις ἐπὶ τῶν κατατεθέντων πινάκων περὶ σταφιδικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐρωτᾷ τὸν κ. Νέγγην περὶ ὅσα ἐκατομμύρια σταφιδοκάρπου, ὁ ὁποῖος δὲν ἐμφαίνεται ἐκ τῶν πινάκων τί ἐγένετο. Ζητεῖ δὲ λέγει τὰς πληρεφείας διὰ νὰ τὰς μάθουν αὐτοὶ

οι ίδιοι οι ψήφισαντες την παρακράτησιν όταν αυτοὶ ἐφώναξαν ἐναντίον αὐτῆς. Διότι ἀποδεικνύεται λέγειν ὅτι τὰ ὅσα ἐκατομμύρια τοῦ σταφιδόκαρπου ἐκλάπησαν ἀπὸ τὰς ἀποθήκας καὶ διετέθησαν εἰς τὴν ἐμπορίαν. — Ὁ κ. Παπαγιάννης λέγει ὅτι δὲν βλέπει πληροφορίαν τινα ἐπὶ σπουδαιότητος ζητήματος πῶς δηλαδὴ 300, 000 δραχ. τῆς Σταφιδῆς τραπέζης μετεβιβάσθησαν εἰς θυλάκια ἰδιωτῶν παρὰ τὸν νόμον. Καὶ ἐρωτᾷ τί μέτρα ἐλήφθησαν καὶ πῶς ἐξεσφαλίσθη τὸ ποσὸν αὐτό. Διότι εἰς πρωτάκουστον τὰ χρήματα τῶν μετόχων τοὺς ὁποίους σείς διὰ τῆς βίας τοὺς ἐκάματε τοιούτους νὰ διατίθενται οὕτω. Καὶ ἐν τὰ χρήματα αὐτὰ χαθῶσι ποῖαν ἀποζημίωσιν θὰ δώσῃτε εἰς τοὺς παραγωγούς εἰς τοὺς ὁποίους οὕτε δάνεια κἂν δὲν ἐδωσάτε. — Ὁ κ. Σιμόπουλος λέγει ὅτι ἡ Σταφιδὴ Τράπεζα κατὰ τὸν νόμον ἀποτελεῖ ἰδίωμα αὐτοτελές, εἴνε δὲ ὀριζόμενα αἱ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου χρήσονται τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἦδη ὁμιλεῖται περὶ τῆς μὴ παροχῆς δανείων, ἀλλ' ἐγὼ μὲν συνέστησα νὰ παρασχεθῶν τοιαῦτα, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον ἠρνήθη νὰ συμμορφωθῇ ἰσχυρίζομενον ὅτι τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον ἡδύνατο νὰ διαβῇ, δὲν ἐπάρκει διὰ πάσας τὰς ἀπαιτήσεις. Ὅσον αὐτὰς τὰς 300, 000 δραχ. λέγει ὁ κ. Σιμόπουλος ὅτι μόλις ἔμαθε τὴν κατάχρησιν ἐξήγησε τηλεγραφικῶς πληροφορίας, ἀντὶ δ' ἀπαντήσεως ἔφθασεν αὐτὸς ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου εἰς Ἀθήνας καὶ ἐδικαιολογήθη ὅτι διέθεσε τὰ χρήματα πρὸς ἐξόφλησιν χρεῶν τοῦ, σκοπῶν μολὶς τοῦ ζητηθῶν νὰ τὰ παραδώσῃ καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμίαν πρόθεσιν καταχρήσεως. Ὁ κ. Σιμόπουλος τοῦ παρετήρησεν ὅτι τοῦτο εἴνε πλέον ἢ ἄτοπον καὶ ἐκείνος προσέφερεν ὡς ἐγγύησιν τὴν κτηματικὴν τοῦ περιουσίαν τὴν ὅποιαν καὶ κατέσχευεν ἡ Τράπεζα. Κατόπιν ὁ κ. Σιμόπουλος λέγει, ἐὰν εἰς τὴν λειτουργίαν παρετηρήθησαν ἐλλείψεις τινές, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι εἴνε ἀδιόρθωτον καὶ ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ὁ θεσμός, διότι ὁ θεσμός εἴνε εὐεργετικώτατος. — Ὁ κ. Χατζίσκος ἐρωτᾷ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης. Ὁ κ. Τριανταφυλλάκος ἀποκρίνεται ὅτι ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τούτου, μελετῶμεν δὲ τὰς προτάσεις διότι ἐν ᾧ ἡ ἐταιρία μᾶς ἀπαλλάσσει τοῦ Πρασιβαλικοῦ ὁδῶν, ζητεῖ ὅμως ἀνταλλάγματα. Ὁ κ. Δραγοῦμης παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρέπει χρεὶν τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ Τρανσβαλικοῦ ὁδῶν νὰ υποβλήθῃ εἰς τὸν Διόριστον. — Ὁ κ. Θεοτόκης συμβουλεύει τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ σπεύσῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς, οὐδὲ ἀντὶ τοῦ Τρανσβαλικοῦ ὁδῶν νὰ προσφέρῃ ἀνταλλάγματα. Διότι ἐκ τῆς αὐθιγείας τοῦ φόρου τοῦ καπνοῦ ὑπάρχουν κατατεθειμένα εἰς τὴν Τράπεζαν 2 1/2 ἐκατομμύρια ὡς ἐγγύησις διὰ τὴν νέαν ἑταιρίαν. Καὶ ὁ φόρος οὗτος, λέγει ὁ κ. Θεοτόκης, αὐξάνει διηνέκως, ὥστε ἡ Κυβέρνησις σήμερον εἴνε εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν εἰς τὴν ὅποιαν δὲν ἔτι πέφουσιν ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις. Ἐν τέλει συμβουλεύει ὁ κ. Θεοτόκης ἐὰν τὰ ζητούμενα ἀνταλλάγματα εἴνε μεγάλα νὰ περιμείνῃ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ὅτε δύναται νὰ ἀποδεχθῇ τοὺς ὁρους τῆς πρώτης ἑταιρίας, αἱ ὁποῖαι εἴνε συμφερότεροι διὰ τὸν Διόριστον. — Ὁ κ. Δραγοῦμης λέγει ὅτι αὐτὸς ὅταν συνεζητεῖτο ἡ σύμβασις ἐπολέμησε τὸν Τρανσβαλικὸν ὁδὸν καὶ ἐπρότεινε νὰ κατασκευασθῇ τμηματικῶς ὁ σιδηροδρόμος. Ὁ κ. Θεοτόκης ὁμολογᾷ, ἐξακολουθεῖ ὁ ῥήτωρ, ἔρχεται σήμερον καὶ δέχεται τὰς προτάσεις μου. Βεβαίως τὸ σφίλλεσθαι εἴνε ἀνθρώπινον, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ συμβουλεύῃ τὴν Κυβέρνησιν, διότι πιθανόν καὶ πάλιν νὰ σφίλλεται. — Ὁ κ. Θεοτόκης λέγει ὅτι καὶ οἱ πολιτικοὶ ἐν Εὐρώπῃ ἠπατήθησαν μετ' αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν ταχέαν ἀποπεράτωσιν τοῦ Τρανσβαλικοῦ πολέμου. Ἐγὼ, προσθέτει, ἠπατήθην, ἀλλ' ἐν τῇ ἀπάτῃ μου ταύτῃ κατὰ τὴν ἐξουσίαν, παρακαλῶ, τὸν Διόριστον ; Ἀλλως δὲν εἴνε μόνον ὁ Τρανσβαλικὸς πόλεμος ἀλλὰ καὶ μεγάλα ἄλλα γεγονότα συμβάντα ἐν Εὐρώπῃ, ἔνεκεν τῶν ὁποίων ἐπὶ τὴν ἀρχοκρατία τὴν ὥστε ἐν ἀπὸ τὰ κρα-

ταίτερα κράτη νὰ δανεισθῇ πρὸς 4 1/2 τοῖς ἐκατόν. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἔχετε ἀνάγκην 10 ἐκατομμυρίων καὶ διὰ τὰ κατασκευασθῇ τὸ ἔργον θ' ἀπαιτηθῶν ὅμως ἔτι κατὰ τὰ ὅποια θὰ εἰσπραχθῶν ἐκ τοῦ καπνοῦ 5 ἐκατομμύρια καὶ 2 1/2 τὰ ὅποια ὑπάρχουν 7 1/2. Τώρα λοιπὸν μόνον δύναμθα νὰ σκεφθῶμεν περὶ τμηματικῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, τότε ὁμολογῶ ὅτι ἐφίπρετο ἡ σύμβασις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γείνῃ τοιαύτη σκέψις. — Ὁ κ. Καραπάνος λέγει ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὸν προλαλήσαντα, ἀλλὰ θεωρεῖ ὡς μέγα ἀτύχημα διὰ τὸν Διόριστον ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης ἀπεδέχθη τὸν ὁδὸν τοῦ Τρανσβαλικοῦ πολέμου. Ὁ κ. Καραπάνος ἐξακολουθεῖ λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ στηρίζομεθα ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου τοῦ καπνοῦ, διότι αὐταὶ πιθανόν νὰ ἐλαττωθῶν καὶ τότε νὰ μὴν ἡμπορέσωμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν κατασκευὴν. — Ὁ κ. Ροδόπουλος λέγει ὅτι αἰτία τῆς μὴ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου δὲν εἴνε ὁ Τρανσβαλικὸς πόλεμος, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῆς ἡμέρας οὗ ἡ Ἀγγλία ἐκήρυξε τοὺς Βέρε, ὡς ἀντάστατος, ὡς κακοποιὸς στοιχεῖα. Διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι ἡ ἐταιρία πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἐκπτώτος. Κατόπιν ὁμιλεῖ ἐναντίον τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Λαρίσσης ἀπὸ τῆς μελετωμένης γραμμῆς.

ΑΙ ΙΔΕΑΙ

Τί εἴνε ἡ ἰδέα ; Πολὺ συχνὰ υποβάλλομεν τὸν νοῦν ἡμῶν εἰς σκέψεις· μετὰ πολλὰς δὲ σκέψεις καὶ ἀγῶνας τοῦ νοῦ ἐν τῇ συμπεράσμα ἐκλαμβάνεται ὡς ὀρθότερον καὶ ἐναπομένει κυριαρχῶν τῶν ἄλλων. Τὸ τοιοῦτον συμπέρασμα καλούμεν ἰδέαν. Ἡ ἰδέα δύναται νὰ εἴνε γενικὴ, δύναται νὰ εἴνε καὶ μερικὴ· δύναται νὰ περιλαμβάνῃ ὅλην τὴν ἀθρωπότητα, δύναται καὶ νὰ εἴνε κτήμα ἐνὸς μόνου ἀτόμου· αἱ τὶς ὅσων γενικαὶ καὶ αἱ τὶς ὅσων μερικαὶ ἰδέαι εἴνε ἀπολύτως ἀριθμοῦνται ἐπὶ τῶν ἀσπυλίων. Συνήθως αἱ ἰδέαι προσομοιάζουσι μὲ τὰ νέφη· ὅπως ἐκεῖνα οὕτως καὶ αὐταὶ καταλαμβάνουσιν ὁρισμένους χώρους, ὁρισμένα ἐθνη, ὁρισμένα ὁμάδας ἀτόμων. Ἐξ ὅλων τούτων ἐνδιαφέροντις ἡμῶν αἱ ἰδέαι ἐκεῖναι αἱ γενικαί, αἱ ὁποῖαι ρυθμίζουσι τὰς πορείας μίας ὁλοκλήρου φυλῆς, ὥστε νὰ ἐξετάσωμεν τὰς ἐπικρατούσας κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἰδέας καὶ τὰς ἐπικρατούσας σήμερον μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας φυλῆς ὁλοκλήρου. Ἐπειδὴ ὁμολογῶ ὅτι τῆς ἡμετέρας φυλῆς εἴνε μακρότατος, καὶ οὐ μόνον οὕτω ἀλλὰ καὶ ἐνεργητικώτατος, ὥστε πλείστοι οὗτοι ἰδέαι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐπικράτησαν, διὰ τοῦτο θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν χρονικὴν περίοδον τὴν περιλαμβανομένην ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων)πόλεως μέχρι σήμερον. Τὴν περίοδον δὲ ταύτην θέλομεν υποδιαιρέσει εἰς τρεῖς μερικώτερας περιόδους. Τὴν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων)πόλεως μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως, τὴν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ τέλος τὴν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου μέχρι σήμερον. Πρὶν ὁμολογῶμεν εἰς τὴν γένεσιν καὶ ἐξέλιξιν τῶν ἰδεῶν ἐκάστης τῆς περιόδου τούτων κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ εἰπωμεν ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἰδέας ἐπὶ τοῦ ἀτόμου πρῶτον καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπὶ ὁλοκλήρου τῆς φυλῆς. Ὁ ἄνθρωπος μὴ εὐχαριστούμενος ἐκάστοτε ἀπὸ τὴν τύχην τοῦ ζητεῖ πάντοτε βελτίωσιν ταύτης· πρὸς τοῦτο κινεῖται, ἐκ τῆς σκέψεως δὲ ἀναδίδει ἡ μέλλουσα νὰ ἐπικρατήσῃ ἰδέα· στερεωθεῖσας ταύτης ἀρχεται ἡ δράσις, ἡ ὁποία γίγνεται περὶ τὴν ἰδέαν ταύτην, ἡ ὁποία εἴνε τὸ τελικὸν αἶτιον. Εἰς προηγούμενον ἡμῶν ἄρθρον προσεπαθήσαμεν νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἄλυσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μίαν γενικὴν ἰδέαν ἀνεφάνη, ἡ ὁποία μὲ ταχύτητα ἡλεκτρικοῦ ρεύματος διέδρου· καὶ ἐγκατέστη εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων ὅλων τῶν χωρῶν ἡ ἰδέα αὕτη.

ἀπέδιδεν εἰς τὸ ὅτι ἡ ἡμετέρα φυλὴ θὰ ἐπανορθώσῃ πάλιν τὴν ἐπελθούσαν διὰ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως τελείαν καταστροφὴν· δὴλα δὲ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς βλέπομεν ὅτι οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι δὲν ἔχασαν τὴν ἐπίδωκ, τούτων τῶν μάλιστα φθίνονται πολὺ εὐέλπιδες· ἐν μόνον παρετήρησαν, τὶ ὅποιον ἀπεδείχθη κατόπιν, ὅτι ἡτο ἀληθέστατον· δὲ δὴλα δὲ ἡ ἐπὶ ἀνθρώπων ὅσα τὰ ἀποδοθέντα εἰς αὐτόν. Εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτόν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἔχει δὲ ἀρκετὰς γνωριμίας ὡς χρηματίας ἀρχιεπισκοπικός ἐπίτροπος εἰς τὸ Πειραιᾶ—λέγει ὅτι αὐτὸς δὲν εἴνε ἡ εἰς πιστὸς ὑπερέτης τῆς θρησκείας διδίδας εἰς ὁλοκλήρην τὴν Τριπλίαν τὰς Ἀγίας Γραφάς. Προσθέτει μάλιστα ὅτι ἔσωσε πολλοὺς νέους ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἀπώλειας, πράγμα τὸ ὅποιον ἐὰν πράγματι ἔκαμεν θὰ ἐπυροβολετο ὑπὸ τῶν Νηφωτιστῶν ! Ἐρωτώμενος διὰ τί ἐξήγησε τὴν ἰδέαν ἀπὸ τῶν ἐπισκοπῶν Μαντινέας ὅπως ἐξομολογῇ, ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ἔκαμεν ὑποκρίσας εἰς τὰς ἀπαιτήσεις πολλῶν ἐκ Τριπλίας οἱ ὁποῖοι ἐξετίμησαν τὰς ἀρετὰς τοῦ ὡς πνευματικοῦ πατρός. Ὁ Νῆφω, ἀπελευθερῇ, μὲ πρώτης δυνάμεως καλογηρικὴν πονήριαν, ὅτι θὰ καταγγεῖλῃ ὅλους τοὺς γράψαντας κατ' αὐτοῦ, ἰδίως τοὺς ἀποστείλαντας εἰς τὰ ἐνταῦθα φύλλα ἀνταποκρίσεις ἐκ Τριπλίας. Ἄνω τῶν 40 κυρίων καὶ δεσποινίδων τῆς Τριπλίας ἡκολούθησαν τὸν Νηφωτισμόν. Ὅλα σχεδὸν αὐτὰ ἀνήκουν εἰς τὴν κατωτέραν κοινωνικὴν τάξιν τῆς Τριπλίας. Οἱ ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Τριπλίας Νηφωτιστὰς εἴνε περὶ τοὺς 50.

Σκαπανεύς. (ἀκολουθεῖ)

ΝΙΦΩΝΙΣΤΑΙ

Ὡς γνωστὸν ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως θρησκευτικὴ αἵρεσις ἢς ἔδρα κρύως ἡτο μὴ ἡ εἰς Κλαδύτων, βραδυτέρων δὲ ἐπιτεταθῇ ἐν Τριπλίαν. Ἀρχηγὸς τῆς αἵρεσεως ταύτης εἴνε ὁ ἀρχιμανδρίτης Νῆφω. Τὸ ἔργον καὶ ὁ σκοπὸς τῆς συμμορίας τῶν Νηφωτιστῶν ἐδείχθη ἐπαρκέστατα διὰ τῶν πληροφοριῶν, αἱ ὁποῖαι προήλθον ἐκ τῶν πολλῶν κληρικῶν, παρακληθέντων νὰ εἰπωσιν ὅτι ἐγνώριζον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των περὶ τοῦ ζητήματος, ὥστε ἀποτελοῦν τὴν ἐνυπόθετον δημοσιογραφικὴν ἀνάγκην, ἡ ὁποία ἦτο δυνατόν νὰ γείνῃ περὶ τοῦ Νηφωτισμοῦ. Ὁ Νηφωτισμὸς ὑπὸ θρησκευτικὴν ἐποψὴν εἴνε ἡ θραυστέρα θρησκευτικὴ αἵρεσις, ἐξ ὅσων ἐτόλμησαν νὰ ἐπιφανῶν ἐν Ἑλλάδι. Αἵρεσις ἀνατρεπτικὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ, διότι δὲν παραδέχεται τὸ θαῦμα τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ θεωρεῖ τὴν γένεσιν αὐτοῦ ὡς γενωμένην κατ' ὅλους τοὺς φυσικοὺς νόμους. Βεβαίως δὲν εἴνε ἡ μόνον θρησκευτικὴ αἵρεσις ἡ ὁποία παραδέχεται τοῦτο. Εἴνε ὅμως φανερόν ὅτι ἐτόλμησαν νὰ ἐκστομίσουν τοιαύτας ἀσεβείας ἄνθρωποι ἱερωμένοι, ἀποκλίνοντες ἐκ τῆς θρησκείας, ἐκ τοῦ ἁγίου προορισμοῦ τὸν ὅποιον εἰ κανόνες τῆς ἐκκλησίας ἔθεσαν εἰς τὸν μοναστικόν βίον. Ἐκτός

τῶν ἄλλων ὁ Νηφωτισμὸς παραδέχεται ὅτι εἰ πρωτοπλάσται δὲν ἦσαν μόνον ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὕα, ἀλλὰ καὶ μία ἀδελφὴ τῆς Εὕας ! Δημιουργεῖ δὲ καὶ ἄλλα σημεία αἰρέσεως τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ παραστήσουν τοὺς Νηφωτιστὰς ὡς ἀπ' ὡς αἰρετικούς, ὑποστηρίζοντας βαρβαρὸς τὰς γνώμας των, καὶ νὰ συγκαλύψουν τὰ αἰσχυρὰ τὰ ὅποια εἴνε ὁ κύριος σκοπὸς των. Ὁ Νῆφω ἀρνείται ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅσα τὰ ἀποδοθέντα εἰς αὐτόν. Εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτόν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἔχει δὲ ἀρκετὰς γνωριμίας ὡς χρηματίας ἀρχιεπισκοπικός ἐπίτροπος εἰς τὸ Πειραιᾶ—λέγει ὅτι αὐτὸς δὲν εἴνε ἡ εἰς πιστὸς ὑπερέτης τῆς θρησκείας διδίδας εἰς ὁλοκλήρην τὴν Τριπλίαν τὰς Ἀγίας Γραφάς. Προσθέτει μάλιστα ὅτι ἔσωσε πολλοὺς νέους ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἀπώλειας, πράγμα τὸ ὅποιον ἐὰν πράγματι ἔκαμεν θὰ ἐπυροβολετο ὑπὸ τῶν Νηφωτιστῶν ! Ἐρωτώμενος διὰ τί ἐξήγησε τὴν ἰδέαν ἀπὸ τῶν ἐπισκοπῶν Μαντινέας ὅπως ἐξομολογῇ, ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ἔκαμεν ὑποκρίσας εἰς τὰς ἀπαιτήσεις πολλῶν ἐκ Τριπλίας οἱ ὁποῖοι ἐξετίμησαν τὰς ἀρετὰς τοῦ ὡς πνευματικοῦ πατρός. Ὁ Νῆφω, ἀπελευθερῇ, μὲ πρώτης δυνάμεως καλογηρικὴν πονήριαν, ὅτι θὰ καταγγεῖλῃ ὅλους τοὺς γράψαντας κατ' αὐτοῦ, ἰδίως τοὺς ἀποστείλαντας εἰς τὰ ἐνταῦθα φύλλα ἀνταποκρίσεις ἐκ Τριπλίας. Ἄνω τῶν 40 κυρίων καὶ δεσποινίδων τῆς Τριπλίας ἡκολούθησαν τὸν Νηφωτισμόν. Ὅλα σχεδὸν αὐτὰ ἀνήκουν εἰς τὴν κατωτέραν κοινωνικὴν τάξιν τῆς Τριπλίας. Οἱ ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Τριπλίας Νηφωτιστὰς εἴνε περὶ τοὺς 50.

Αἱ διαδόσεις περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς κυκλοφοροῦσι, ὡς γνωστὸν, πρὸ πολλοῦ, ἐπετίθησαν. Ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις δὲν φαίνεται ἀπογοητευμένη, ὅσον παρίσταται κατὰ τὰς διαδόσεις ταύτας. Εἴνε ἀληθές, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς δὲν προχωροῦσιν καθόλου ὁμαλῶς. Ἀλλὰ τοῦτο ἀνεμένει καὶ δὲν ἡζύνατο νὰ ἐπιφέρει ἀπογοήτευσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἀκριβῶς δὲ πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς κωλοστεργίας ἀπεφασίσθη νὰ διακόπτεται ἡ συνεδρίασις τὴν 8ην μ. μ. καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνεται τὴν 9 1/2 μ. μ. οὕτω δὲ θὰ ἐπιτυγχάνεται ὅπως ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερήσιαν διάταξιν καὶ ψηφίζῃ νομοσχέδια. Ἐν τούτοις δὲν εἴνε καὶ ὁλως ἀπίθανον νὰ ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις. Ἀλλὰ πάντως δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς πρόωροι αἱ σχετικαὶ διαδόσεις. Ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι οἱ βουλευταὶ θὰ παραμείνουν ἐνταῦθα προσετὶ καὶ μετὰ τὰς Ἀποκρέας πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἴνε ἀληθές ὅτι ἀνεχώρησαν ἀπὸ τοῦδε τινὲς διὰ τὰς ἐπαρχίας των ἔνεκα ἐπιγυρῶσιν ὑποθέσεων, ἀλλὰ θὰ ἐπανέλθουν μέχρι τῆς προσεχέως Κυριακῆς. Ἐὰν δὲ ἐπὶ τέλος δὲν παραμείνουν κατὰ τὰς ἐορτάς 15—20, τὸ πρᾶγμα δὲν εἴνε σπουδαῖον, διότι ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἔχει 145 βουλευτὰς καὶ ἀν 20 ἐξ αὐτῶν ἀπουσιάζουσιν, πάλιν ἡ ἀπαιρία συγκρατεῖται διὰ τῶν ὑπολείπων 125. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν δὲν κατορθωθῇ νὰ ἐξακολουθήσιν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς κατὰ καὶ μετὰ τὰς Ἀποκρέας, ἡ διάλυσις θὰ ἐπέλθῃ ἀφεύκτως. Φαίνεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔθεσε εἰς τὸν κ. Ζαΐμην καθαρὰ τὸ ζήτημα.

Προτιμότερα ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς περὶ ἡ σύγκλησις ἐκτάκτου συνέδου. Τὴν ἐκτάκτον συνέδον δὲν ἀποκροῖει καθ' ὁλοκλήριαν ὁ Βασιλεὺς. Ἀπλῶς δὲν ἐννοεῖ νὰ συγκληθῇ τοιοῦτη πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπιμένοντες ὅπως οὕτως ψηφισθῇ κατὰ τὴν παρούσαν Σύνοδον. Μετὰ τὰς ἐορτάς τοῦ Πάσχα ὁμολογῶν ὅτι περὶ τὴν δὲν ἐπάρκει ἀνάγκη τῆς διαλύσεως—θὰ εἴνε ἴσως δυνατόν νὰ συγκληθῇ ἐκτάκτου συνέδου πρὸς ἐπιψήφισιν τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων. Οὐχ' ἦτο ἐπερχομένης τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς κυκλοφορῇ φήμη ἐν τὰς ἐκλογὰς δὲν θὰ ἐνεργήσῃ ἡ παρούσα Κυβέρνησις· εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐγένετο γνωστὸν ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅτι αὕτη δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς ὁ Ζαΐμης· λέγεται δὲ ὅτι

καὶ ὁ Θεοτόκης τὴν αὐτὴν ἔχει γνώμην. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ σχηματισθῇ ἄχρουν ὑπουργεῖον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐν Κων)πόλει πρεσβευτοῦ κ. Μαυροκορδάτου εὐρισκομένου νῦν ἐν Ἀθῇ αἰς.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 5 Φεβρουαρίου.—Ἀναμένεται ἐνταῦθα ὁ Βούλγαρος ἀπεσταλμένος Βοϊβίτις, ὅστις θὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου. Μεταξὺ ἄλλων ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῇ ὁ ἡγεμὼν ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ βασιλέως.

ΡΩΜΗ. 5 Φεβρουαρίου.—Ὁλόκληρος ὁ σοσιαλιστικὸς τύπος καὶ αἱ πλείστοι τῶν λοιπῶν ἐφημερίδων κατακρίνουσιν σφοδρῶς τὴν στάσιν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ἄρχων τῆς Τεργέστης ἐν τῇ περιτολῇ τῶν ταρχῶν τῶν προκληθεῖσιν ἐκ τῆς ἀπερίας. Ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς θὰ ἐκτεθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ ἀξιώσεις τῶν Ἰταλῶν ἐπὶ τῆς Τεργέστης.

ΟΔΗΣΟΣ. 5 Φεβρουαρίου.—Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐν Τυφλίδι καὶ Βακχὸ ἐξακολουθοῦν. Πανικὸς κατέχει τοὺς κατοίκους. Τὰ θύματα καὶ αἱ ζημίαι εἴνε πολλαί. Εἰς ἐκατοντάδας ἀνέρχονται οἱ φονευθέντες.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ α' ἡμερήσιος Χρονογράφος λέγει, ὅτι οἱ Βούλγαροι ζητοῦν νὰ ἐξεγείρουν τὴν Μακεδονίαν εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τὴν προσεχῇ ἀνοιάν. Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς προσθέτει, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐξήγησαν καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπειλούντες συστηματικὴν καταδιώξιν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν περιπτώσει ἀνήψεως. Παρὰ τὰς ἐπισήμους διαψεύσεις βεβαιούται ὅτι σοβαρὰ διαφωνία ὑφίσταται μεταξὺ τοῦ Ἀδτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ ἀρχικαγκελαρίου Μύλλερ. Κατ' ἐκθεσιν ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑξωτερικῶν τοῦ ἐν Ἀνδριανουπόλει ἡμετέρου Προξένου ἡ μετὰ τῆς Κ)λεως συγκοινωνία τῆς πόλεως ταύτης διεκόπη ἀπὸ ἡμερῶν ἔνεκα τῆς καταστροφῆς τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἡ γραμμὴ κατεστράφη ἐπὶ ἐκτάσεως 70 χιλιομέτρων ἀπὸ Οὐζύν-Κιουπρού μέχρι Βαζα-Βοκί ἐκ τῆς μεγάλης πλημμύρας τοῦ Ἐργίνης ποταμοῦ. Αἱ ζημίαι τοῦ σιδηροδρόμου ὑπολογίζονται εἰς πεντήκοντα χιλιάδας λίρας. Ἐν Οὐζύν-Κιουπρού καὶ Βαζα-Βοκί κατέπεσαν ἐκ τῆς πλημμύρας πεντήκοντα οἰκίαι, δεκαπέντε ἀποθῆκαι καὶ πέντε ὑδρόμυλοι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Συνήλθον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς οἱ Θεσάλοι βουλευταὶ εἰς δευτέραν συνεδρίαν, εἰς ἣν παρίστησαν ὁ πρωτοπρωτογὰς κ. Ζαΐμης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Νέγρης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Τσιπλῆς. Πρῶτος ὁ βουλευτὴς κ. Πιπταθνασίου λαβὼν τὸν λόγον ὡμίλησε περὶ τῶν κοινοτικῶν δασῶν τῶν Ἀγγραφῶν καὶ τοῦ Πίνδου, ἅτινα ἡ Κυβέρνησις μετέβαλεν ἥδη εἰς ἐθνικὰ. Μετ' αὐτὸν ὁ βουλευτὴς Τυρνάβου κ. Γ. Ροδόπουλος ἀνέπτυξεν ἐνώπιον τῶν κ. κ. εὐρέως ὑπὸ ἱστορικὴν καὶ νομικὴν ἐποψὴν τὸ ζήτημα τῶν ἰδιοκτητῶν ἀγροτικῶν κτημάτων ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπὶ Τουρκοκρατίας, καταλήξας εἰς τὸ ὅτι ἡ διακρίσις τῶν δασῶν τούτων, τὰ ὅποια ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις σεβόμενη εἴχε προορίσει διὰ τὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων (Μπαλκάνων) δέον νὰ περικλυθῇ εἰς τὰς κοινότητας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ σχετικοῦ νόμου. Ὁ πρωτοπρωτογὰς κ. Ζαΐμης, ὅστις ἔσπευσε νὰ προσεγγίσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ζητήματος συνεφώνησε πλήρως μετὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ροδόπουλου, ὑποστήριξεν δὲ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Νέγρης ὅτι θὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα καὶ θὰ ἐπιφέρειται τὴν δέουσαν θέρμην ὑποβάλλοντας εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.—Οἱ κ. κ. Τερτίπις καὶ Ἀδαμόπουλος παρεκάλουν τὸν κ. Πρωτοπρωτογὰν ὅπως ἡ Κυβέρνησις προβῇ εἰς διαπραγματεύσεις διὰ

τὴν ἀγορὰν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν κτημάτων τοῦ Νάκην πασσά, τῶν κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν Καρδίτσας, ὁ δὲ κ. Γ. Ροδόπουλος ἐπανάλαβε τὴν ἀρχαίαν ἑρμηνείαν καὶ ἄλλοις εἴνε ὑποβάλλει εἰς τὸν κ. Ζαΐμην περὶ ἐξαγορᾶς καὶ διανομῆς τῶν ἐν τῇ κίτῳ Ὀλύμπῳ εὐρισκομένων κτημάτων τῶν κληρονομῶν τοῦ Ρασὶδ πασσά. Ὁ κ. Ζαΐμης ἀπαντῶν εἶπεν ὅτι ἡ πρώτη σύστασις τοῦ κ. Ροδόπουλου ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, ἡ δὲ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας πρὸς ἐναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ Ρασὶδ πασσά, τὸ ἀποτέλεσμα

τά μέρη ἀποδεχθέντα τὴν ὑποδειχθεῖσαν λύσιν συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν καὶ ἡ μὲν Τράπεζα Ἀθηνῶν κατέθεσε τὰς 12 χιλ. δραχ. αἱ τινες διανεμήθησαν εἰς τὰς ἐξ Τραπεζας, αὐταὶ δὲ δι' ἐπιστολῶν τῶν κηρύττουν ἀνίσχυρον τὸ γνωστὸν πρωτόκολλον ἀποδοκιμασίας. — Ἐκπληκτοὶ οἱ διερχόμενοι προχθὲς τὴν πρῶταν ἐξώθεν τοῦ ἐν Πειραιεὶ κατὰ τὴν Λεωφόρον Σωκράτους μεγάρου τοῦ προσέδρου τῆς Βουλῆς κ. Γ. Ρετσίνα ἐβλεπον ὅτι ἡ βάσις τῆς κεντρικῆς θύρας αὐτοῦ ἦτο πλήρης ἐκρηκτικῶν ὑλῶν. Ἡ ὑπαρξίς τῶν ὑλῶν τούτων δὲν ἀφίνει οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι εἶχε προμελετηθῇ πρᾶξις ἀξίον ποινοῦς ἐναντίον τοῦ κ. Ρετσίνα ἡ ὁποία εὐτυχῶς δὲν κατωρθώθη νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ λόγους ἀγνώστους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 3 τρέχοντος μηνὸς ἀπέβησε ἐν τῷ Ἀρεταίειφ νοσοκομείῳ, ἔθα πρὸ 10 ἡμερῶν εἶχε τοποθετηθεὶ πρὸς νοσηλείαν εἰς λαμπρὸν καὶ καθαρῶτατον δωμάτιον πρώτης θέσεως, ὁ σιδηστικός λόγος τῆς ἡλικίας του καὶ λόγους δημοσιογράφου **Νικόλαος Τσιγαράς** ἐκ τοῦ Βραδέτου τοῦ Ζαγορίου τῆς Ἡπείρου. Ὁ βίμνηστος ἀνὴρ λόγος τοῦ πατριωτισμοῦ του καὶ τῆς προθύμου ἐνεργείας του πρὸς πᾶν ὅ,τι πατριωτικὸν γενικοῦ συμφέροντος ἢ μερικοῦ συμπατριωτῶν κατῳρῶσε νὰ εἶνε γνωστότατος εἰς πάντας τοὺς ἐνταῦθα εὐρισκομένους καὶ ἐξέχοντας πολίτας καὶ παρὰ πάντων ἐξετιμᾶτο διὰ τὴν ἀπαράμιλον προθυμίαν του καὶ ὁκνον ἐνεργειᾶν του πρὸς πᾶν ὅ,τι γενναῖον καὶ καλόν. Ἀνατραφεὶς ἐκ μικρᾶς ἡλικίας πρεπόντως εἶχε τὴν καρδίαν πλήρη εὐγενῶν καὶ πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ συνεκέντρου εἰς πᾶν ὅ,τι ὠφέλιμον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἐξ Ἰωαννίνων ἔφυγε μετὰ τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον ὅπότεν ἡ ἐκτὶ παραμονὴ τῶν ὁπωσδήποτε ἀναμιχθέντων εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ κατέστη ἀδύνατος.

Ἄν Τσιγαράς ἦτο κάτοχος μεγάλης περιουσίας ὅπως ἦτο μεγάλης ἐνεργείας, βεβαιότατα ἐν μέσαις Ἀθήναις θὰ κατείχε τὴν πρώτην θέσιν μετὰ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ κόσμου καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπηδημοῦντες Ἡπειρώται θὰ εἶχον τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν εἰς πάντας τοὺς κύκλους ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς ἰδιοφυΐας τῶν καὶ τῶν μεγάλων καλῶν, ἅτινα φιλοπάτριδες Ἡπειρώται πλουσιοπαρόχως προσήνεγκον πρὸς καλοπισμὸν τῆς τε πόλεως καὶ ἐν γένει πρὸς πρόδον τοῦ ἔθνους, εὐχ ἤττον εἰργάσθη τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς πᾶν ὅ,τι καλόν, δικαίως δὲ καὶ πολὺ προσφύως ὁ φίλος μας δικηγόρος κ. Ἀθ. Κ. Λιούμας κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ του εἶπε εἰς παρατυχόντας φίλους τοῦ μεταστάντος ἀθέλητε νὰ ἐγερθῇ ὁ Ν. Τσιγαράς ἐκ τοῦ τάφου, δὲν ἔχετε ἄλλο παρὰ νὰ φωνάξητε ὅτι καταπατεῖται διαθήκη τις ἢ Ἡπειρώτης τις ἔχει ἀνάστην τῆς συνδρομῆς του. Τιοῦτος ἐν δυσὶ λόγοις ὁ Ν. Τσιγαράς. Αἰωνία σου ἡ μνήμη πολυέβαστε φίλε, αἰωνία σου ἡ μνήμη πολυτιμέων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Σαφὲρ Πασῆς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Βιλαετιοῦ Ἡπείρου καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννινα.

— Ἐπίσης ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Α. Σ. ὁ ἀρχιεπίσκοπος Πρεβέζης καὶ Νικοπόλεως πρῶτον Γρεβενῶν Δωρόθεος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Πρέβεζαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Μπάγιας ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τζαμίχας τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς καὶ ἐκ Μονοδενδρίου ὁ κ. Χαρίλαος Πρίγκος, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινουπόλιν. Ἐκ Νικομηδείας ἡ κ. Σεβαστὴ Βορζάνη καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Βίταν, ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Νικόλαος Σκοτῖδης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Μονοδενδρίον, ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Θεοφάνης Στυλίδης μετὰ τῆς οἰκογενείας του, οἱ κκ. Ἀπόστολος καὶ Ἰωάννης Στυλίδης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Μπάγιαν καὶ ὁ κ. Σωτήριος Καντόρας, ὅστις ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννινα ἐκ Σκοπίων ὁ κ. Θεοφάνης Ριγανάτος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ζωνδίαν, ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Γεώργιος Μάτος

καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κόνιτσαν, ἐκ Καλωτῆς οἱ κ. Παντελῆς Ζάκας καὶ Λάζος Βαλέκας καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Μαγνησίαν καὶ ἐκ Ζωνδίης ὁ κ. Ἰωάν. Γεωργίου, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Σάμια.

— Ἀφίκετο ἐκ Λεβαδείας ὁ κ. Κων. Ζαμάνης καὶ ὁ κ. Ἰωάν. Φατσιώρης ὅπως προμηθευθῇ ἐκ τῶν ἀγορῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς διάφορα ἐμπορεύματα πρὸς πλουτισμὸν τοῦ νεοανιχθέντος κ. ταστήματος του. Εὐχόμεθα αὐτῷ ἐγκαρδίως εὐδοκίμησιν καὶ πλούσια κέρδη εἰς τὸ νένον ἐμπορικὸν στάδιον.

— Διήλθον ἐντεῦθεν ἐκ Θεσσαλονίκης μεταβαίνοντες εἰς Καλαρρῦτας οἱ κ. Θ. Πατούνης καὶ Θ. Γ. Ἀρλέτος ἐργοστασιάρχαι.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκτελεύτησεν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ μόλις εἰκοσαετής νέος Λεωνίδας Κ. Μπαλτατζῆς ἐκ Συρράκου τῆς Ἡπείρου. Τὴν κηδείαν αὐτοῦ παρηκολούθησαν μέχρι τοῦ Ἀ' Νεκροταφείου πάντες οἱ ἐνταῦθα πατριῶται καὶ φίλοι του. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν βιβέως πληγωθεῖσαν μητέρα του ὡς καὶ τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς του.

Μετὰ ψυχικῆς ἡμῶν ὀδύνης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ ἐξ Ἀνω Βίσεως Νικόλαου Παπαϊωάννου μαθητοῦ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς. Ὁ Παπαϊωάννου εὐνοηθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης πρὸς τετραετίαν εἰσῆλθεν ὡς ὑπότροφος ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ, ἐνθα κατὰ τὰς εἰσιτηρίους αὐτοῦ ἐξετάσεις ἐπέσπασε τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐξεταζόντων αὐτὸν κ. Καθηγητῶν διὰ τὰς πολλὰς του γνώσεις, οἷτινες καὶ κατέταξαν αὐτὸν διὰ τοῦτο εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς β' τάξεως. ἔκτοτε δὲ παρακολουθῶν μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως τὰ μαθήματά του κατῳρῶσε νὰ καταλάβῃ θέσιν ἐπὶ ζήλον μετὰ τῶν συμμαθητῶν του πολλὰ ὑπὸ σπουδῆς καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς προσφιλῆς του γονεῖς καὶ τὴν πατρίδα, ἦν τόσον ἡγάπα. Καὶ ἐν ᾧ οὕτω ὁμαλῶς ἐβίωνεν τὰ πράγματα καὶ ἐν ᾧ τόσον τῷ ἐμείδιον τὸ μέλλον βασκανος δαίμων ἐμφανίζεται, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει τὴν πραγματοποίησιν τῶν εὐγενῶν πόθων καὶ τῶν γλυκείων ἐνείων τοῦ μεταστάντος, ἀλλὰ θέτει τέρμα εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ μέγα ἔργον του καὶ ἰδοὺ ὁ δύστηνος Παπαϊωάννου πρὸ μηνῶν προσβάλλεται ὑπὸ νόσου ὑπόουλου καὶ μοχθηρᾶς, ἐναντίον τῆς ὁποίας μάταιαι ἀποδύνουσιν αἱ προσπάθειαι καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ λαμπροῦ συμβούλου τῆς Ριζ. Σχολῆς κ. Νάσου Ζίνης μετὰ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος μεριμνῶντος περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ μερίμναι αἱ μητρικαὶ τῆς κ. Ἀγγελικῆς Χασιώτου καὶ τῶν λοιπῶν φίλων, καὶ ὁ Παπαϊωάννου ἡττηθεὶς μετὰ πάλιν ἱκανὴν ὑπὸ τῆς βροτολογίου νόσου παραδίδει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ» τὴν 17ην παρελθόντος μηνός. Ἡ κηδεία αὐτοῦ γενομένη τὴν ἐπομένην ἦτο σεμνοπρεπὴς καὶ ἀπείρητος, ἦν παρηκολούθησαν ἐκ τῶν συμβούλων τῆς Σχολῆς ὁ κ. Νάσος Ζίνης ἐν προφανῇ συγκινήσει καὶ ὁ κ. Εὐδ. Στρούμπος, ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς μετὰ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ τῶν μαθητῶν τῆς ἀνωτέρας τάξεως ὡς καὶ ἀπάντων τῶν Ἡπειρωτῶν μαθητῶν τῶν κατωτέρων τάξεων, ἡ κ. Ἀγγελικὴ Χασιώτου μετὰ λυγμῶν καὶ δακρύων καὶ τινες φίλοι καὶ πατριῶται μετὰ τεθλιμμένης καρδίας. Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ ἐντὸς λευκοῦ φερέτρου τεθειμένου, παριστῶντος οἶονε τὴν ἄσπυλον ψυχὴν του, καὶ καταμέστω ἐξ ἀνθέων κατέθεσαν στεφάνους μετὰ συγκινητικῶν προσφωνήσεων ἐκ μέρους τῆς Ε' τάξεως ὁ ἐκ Κορυτσᾶς μαθητὴς τῆς τάξεως ταύτης κ. Διονύσιος Φουρτζῆς καὶ ἐκ μέρους τῶν λυγμῶν τάξεων ὁ ἐξ Αὐλῶνος κ. Γεώργιος Τσέκος μαθητὴς τῆς Δ' τάξεως, ὁ δὲ Ζαγορίσιος καὶ φιλόπατρις καθηγητὴς κ. Νικόλαος Παπαγιαννόπουλος ὥραον στεφάνον ἐξ ἀνθέων μετὰ βαρυκαλοῦσης καρδίας. Πρὸ δὲ τῆς τελευταίας αὐτοῦ κατοικίας καὶ ἐνώπιον τοῦ χαίνοντος τάφου του ἀπ' αἰρέτησαν διὰ προσφωνήσεων συγκινητικωτάτων ὁ ἐκ Λαμίας κ. Ἀθαν. Παπαλεωνίδας μαθητὴς τῆς Ε' τάξεως ἐκ μέρους τῶν συμμαθητῶν του καὶ ὁ ἐκ Ζαγορίου κ. Παυλῆς Ζαΐμης μαθητὴς τῆς Γ' τάξεως ἐκ μέρους τῶν Ἡπειρωτῶν, ὁ δὲ ἐκ Βήσσανης μαθητὴς τῆς Β' τάξεως κ. Πανταζῆς Οἰκονόμου ἐμμέτρ. Τὸ βαρύτερον τραῦμα τὸ ὁποῖον ἐπενέχθη εἰς τοὺς καλαιπώρους γονεῖς του, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο τὸ μόνον στήριγμα καὶ ἡ μόνη ἐλπίς καὶ τοὺς ὁποίους ἐβύθισεν εἰς πόνθος βαθὺ διὰ τῆς ἐκλείψεως τῆς μόνης τῶν παρηγορίας καὶ φωτεινῆς ἀκτίνος τῶν τοῦ σκληροῦ γήρατος εὐχόμεθα ὅπως ὁ ὑψίστος ἐπουλόγη τοῦτο καὶ ἐπιτύχῃ βάλαντον παρημυθίας εἰς τὰς αἰμασύσας αὐτῶν καρδίας, αὐτὸν δὲ κατατάξῃ ἐν χώραις δικαίων καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ.

Η. Πλούμης

ἔχοντες ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Γ. Νικολαΐδου, παρακαλοῦμεν ἀπαντᾶς τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἡπειρώτας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκη ἀποστολῆς χρημάτων καὶ ἐπιστολῶν νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ἀρτοποιεῖόν μας. Ὅδὸς Τσιμαδοῦ παρὰ τῇ Ἰωνικῇ Τραπεζῇ, ἀριθ. 37,

Ι. καὶ Ν. ΠΑΣΧΙΔΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πολλοὶ εἶσι μύσται τῆς ἐπιστήμης, ἀλλ' ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτῆς καὶ μετὰ τούτων σπάνιοι οἱ ἐξεχόντες. Ἐκ τῶν ἐξεχόντων τούτων, ὡς ἐπείσθη ἐκ τῆς πείρας, τυγχάνει καὶ ὁ κ. Ν. Οἰκονομίδης, ὁφθαλμίατρος εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ νοσοκομεῖον, ὅστις ἐθεράπευσέ με πάσχοντα ἐκ ἁινοῦ καταρράκτου τῶν ὀφθαλμῶν μετ' ἀπιστεύτου ταχύτητος καὶ δεξιότητος ἀπαρμιλλοῦ ἐκφράζων αὐτῷ καὶ δημοσίᾳ τὰ θερμά μου εὐχαριστήρια προτρέπων τοὺς ἐμοὺς συμπατριώτας Ἡπειρώτας, Ἀλβανούς καὶ Μακεδόνας, ὅσους ἂν κατέλθωσιν εἰς Ἀθήνας πρὸς θεραπείαν οἰουδήποτε ὀφθαλμικοῦ νοσήματος, νὰ προστρέχωσιν εἰς τὸν ρηθέντα εἰδικὸν ἐπιστήμονα, οὗ ὅμοιον ἡ Ἑλλάς οὐ κέκτηται.

ΑΘΑΝ ΠΕΤΡΙΔΗΣ Ἡπειρώτης.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἡ ὁ Ἑλλήν. Βασιλεὺς.

Τέλειος ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος ὅτε ἐρχόμενος τις εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ χάσῃ οὔτε εἰς τὸν Πειραῖ, ἢ εἰς τὰς Πάτρας, ἢ τὴν Κέρκυραν, ἢ τὰς Ἀθήνας ἢ ὅπου δήποτε τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ νὰ γνωρίζῃ αὐτὴν ἱστορικῶς, τοπογραφικῶς, γεωγραφικῶς, μετὰ τὰ μουσεῖα τῆς, τὰ ἀρχαῖα καὶ νέα κτίριά της, τὰς τιμὰς τῶν ξενοδοχείων, σιδηροδρόμων, ἀμαζῶν κλπ., τὰ πάντα ἐν ἐνὶ λόγῳ.

Τιμᾶται χρυσόδετος 5 δραχμῶν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ 5 φράγκων διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἀποστέλλεται παρ' ἡμῶν ἀσφαλῶς καὶ ἐπὶ συστάσει, μόλις λάβομεν τὸ ἀντίτιμον.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

ΤΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΛΑ ΚΑΙ ΒΑΡΒΟΥΡ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς.

ΤΡΙΤΗΝ, μετὰ μεσημβρίαν. Σέριφον, Σίφνον, Μήλον, Χανιά, Ρεθυμνον, καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 8 μ. μ. Κόρινθον, Λουτράκιον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόρινθον καὶ Κερκίρασαν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, καὶ Θεσσαλονίκην.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, μεσημβρίαν. Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν. Πύργον καὶ Βάρναν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 8 μ. μ. Δίστομον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βριτανίτικας (προαιρετικῶς). Ναύπακτον, Πάτρας, Σάμην, Ἀγίαν Εὐθυμίαν, Φισκάρδον, Βασιλικὴν Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Πάργαν, Σαγιάδαν καὶ Κέρκυραν.

Πρακτορεῖα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀθηνᾶς, ἀριθ. 110, ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ Ὀμονοίας σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Πειραιῶς-Ἀθηνῶν.

Ἐν Πειραιεὶ δὲ πλησίον καφενεῖον Τζελέπη καὶ παραπλεύρως τοῦ πρακτορείου Ἰταλικῆς ἀτμοπλοΐας Φλώριο-Ρουμπάτινο. Τὰ πρακτορεῖα Ἀθηνῶν Πειραιῶς συνδέονται διὰ τηλεφώνου.

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τὸ κέντρον τῶν Ἡπειρομακεδων

(Γωνία ὁδῶν Δελφειώργῃ, Λεωνίδου, Ζήνωνος καὶ Ἀκορινάτου)

Ἐν αὐτῷ εὐρίσκει τις ἅπαντα τὰ εἶδη Ἀποικιακῶν καὶ ἐδαφίμων εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ. Μεγάλῃ ἀποθήκῃ βουτύρων καὶ τυρῶν εἰδικῶς κατασκευασμένων παρὰ τοῦ κ. Ἀθαν. Οἰκονόμου τακτικῶς κατ' ἐποχὴν μεταβαίνοντος πρὸς τοῦτα. Ἰστίαιον τμήμα ἐστιατορίου φαγητὰ τῆς ὥρας. Πηκνήντης δὲ ἐξαιρετος.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ ἕκαστα περιποίσεις.

Ἐπισκεφθῆτε καὶ θὰ πεισθῆτε.

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ

ΡΑΠΤΑΙ

Νεωτεριμὸς, κομψότης, στερεότης

143—Ὅδὸς Αἰόλου—143

ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸ ραφεῖον τῶν Ἡπειρωτῶν Δ. Κοσβογιάνη καὶ Κ. Σεκαρά κρύπτονται καὶ ράπτονται μετὰ ζηλευτὴ κομψότητα καὶ στερεότητα διὰ τὰ εἶδη τῶν φορεμάτων εἰς τιμὰς πολὺ συμφερτικὰς.

ΜΙΧ. ΚΟΥΜΑΣ δικηγόρος ἐκ Ζίτσης τῆς Ἡπείρου ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀριθ. 4.